

ที่ พม ๐๓๐๒/ ๕๕๕๒

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมอหานา
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗

ด้วยคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ขอเสนอเรื่อง รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕ มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะกรรมการได้ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการ

เรื่องดังกล่าวเข้าข่ายเรื่องที่ต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือให้ต้องเสนอคณะกรรมการ

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้การรายงานผลข้อมูลต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีในประเด็นสำคัญด้านเด็กและเยาวชน ทิศทางแนวโน้มของปัญหา ความท้าทาย อุปสรรค ผลสำเร็จของการดำเนินงานที่ผ่านมา และแนวทางการพัฒนากลุ่มเด็กและเยาวชนในมิติต่าง ๆ สามารถสะท้อนสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับบริบทปัจจุบันมากที่สุด จึงเห็นควรเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบโดยด่วน

๓.สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน ร่วมกับสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดทำรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕ ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมวิจิตรวาทการ ชั้น ๓ อาคารสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้นำเสนอรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๓.๒ รายงานการพัฒนา...

๓.๒ รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕ มีสาระสำคัญที่ครอบคลุมประเด็น คือ (๑) การใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (๒) ผลการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (๓) สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาเด็กและเยาวชน (๔) ผลการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน (๕) แนวทางในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยสรุปสาระสำคัญ และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ ๑ สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน และบริบทที่เกี่ยวข้อง พบว่า จำนวนเด็กเกิดใหม่ในประเทศไทยยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนเด็กเกิดใหม่อยู่ที่ ๕๐๒,๑๐๗ คน ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนอายุ ๐ - ๒๕ ปี จำนวน ๑๔,๘๒๘,๓๖๗ คน (ร้อยละ ๓๐.๐๑ ของประชากรทั้งหมด) สำหรับบริบทความเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่ ๑) สถานการณ์โควิด-19 ๒) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่ครัวเรือนสามรุ่นอายุ (เด็ก วัยทำงาน และผู้สูงอายุ) อยู่ร่วมกัน และครัวเรือนข้ามรุ่น (เด็กอาศัยอยู่กับผู้สูงอายุ) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และการใช้เวลาร่วมกันของเด็กและเยาวชนกับครอบครัวลดน้อยลง ๓) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีการใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือมากขึ้น จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างทักษะการใช้สื่อออนไลน์อย่างเหมาะสมให้กับเด็กและเยาวชน และ ๔) การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคม และปัญหาต่าง ๆ อาทิ ความยากจนและความเหลื่อมล้ำ ความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงทัศนคติของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาเด็กและเยาวชน ผลการดำเนินการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาเด็กและเยาวชน สามารถจัดกลุ่มสภาพปัญหาในแต่ละช่วงวัยได้ ดังนี้

(๑) ช่วงเด็กปฐมวัย ๐- ๖ ปี พบว่า เด็กมีภาวะการเรียนรู้ถดถอย ติดเกม และหน้าจอโทรศัพท์มากขึ้น ทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้ตามช่วงวัย เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ การใช้ความรุนแรงจากสื่อออนไลน์ และผลกระทบด้านสุขภาพ รวมทั้งมีแนวโน้มเสียชีวิตจากการจมน้ำมากขึ้น

(๒) ช่วงเด็กวัย ๗ - ๑๒ ปี พบว่า มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกาย และการออกกำลังกายค่อนข้างน้อย รวมทั้งพบปัญหาด้านโภชนาการจากพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสม

(๓) ช่วงเด็กวัย ๑๓ - ๑๗ ปี พบว่า เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน จากการขับซิ่งจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัยมากที่สุด รวมทั้งประสบปัญหาทางด้านสุขภาพจิต เกิดภาวะซึมเศร้า และเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตาย โดยเด็กไม่สามารถเข้าถึงระบบการให้คำปรึกษาและบริการด้านสุขภาพจิตอย่างทั่วถึง

(๔) ช่วงเยาวชน ๑๘ - ๒๕ ปี พบว่า สามารถเข้าถึงการใช้บุหรี่ไฟฟ้าและกัญชาได้ง่าย ส่งผลให้สมองมีพัฒนาการลดลง นอกจากนี้ ยังพบเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา ไม่ได้ทำงาน หรืออบรม (NEET) มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และเสี่ยงที่จะหลุดออกจากระบบการศึกษาอย่างถาวร

(๕) เด็กและเยาวชนที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษ ประกอบด้วย

- เด็กและเยาวชนพิการ (๐ - ๒๑ ปี) พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐,๓๕๔ คน ส่วนใหญ่ประสบปัญหาพิการทางด้านสติปัญญามากที่สุด

- เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดพบว่า มีเด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั่วประเทศ จำนวน ๑๒,๑๙๒ คดี โดยถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากที่สุด

- เด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบาง พบว่า สาเหตุเกิดจากปัญหาครอบครัวยากจน การขาดที่อยู่อาศัย ความรุนแรงในครอบครัว และการตั้งครกไม่พึงประสงค์ ทำให้เด็กมีความเสี่ยงที่จะหลุด ออกจากระบบการศึกษา รวมทั้งกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นผู้ติดตามของแรงงานข้ามชาติ เป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ที่เข้าไม่ถึงระบบบริการต่าง ๆ ของรัฐ

ส่วนที่ ๓ การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน แบ่งเป็น การมีส่วนร่วมของเครือข่ายการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พบว่าสภาเด็ก และเยาวชนทุกระดับ จำนวน ๘,๗๗๘ แห่ง ทั่วประเทศ ได้ขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างสรรค์ตามบริบทของพื้นที่ และขับเคลื่อนงานด้านสังคม รวมทั้งสิ้น ๔,๖๑๒ กิจกรรม มีเด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาศักยภาพ จำนวน ๒๕๔,๕๙๗ คน ความสำเร็จจากการดำเนินงาน พบว่า มีการเชื่อมโยงการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน ทุกระดับ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม และประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายด้านการส่งเสริม และพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ ปัญหาและอุปสรรคที่พบมี ๔ ประเด็นสำคัญ คือ ประเด็นที่ ๑ ผู้ปกครองและครู ให้ความสำคัญกับการเรียนในโรงเรียนมากกว่า ประเด็นที่ ๒ กิจกรรมขาดความต่อเนื่องเพราะข้อจำกัดด้านงบประมาณ และการผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ประเด็นที่ ๓ ขาดการสนับสนุนของหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชนที่ต่อเนื่อง และ ประเด็นที่ ๔ การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนตามระเบียบกฎหมาย ที่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เมืองพัทยา และไม่ได้ระบุบทบาทหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการ ในการสนับสนุนงบประมาณที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการดำเนินงานอื่น ๆ อาทิ ข้อจำกัดในการใช้จ่าย งบประมาณเนื่องจากระเบียบทางราชการที่มีขั้นตอนมาก การแสดงออกทางความคิดของเด็กและเยาวชน ยังถูกตั้งคำถาม และมีความขัดแย้งต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน รวมทั้งการดำเนินงานในพื้นที่ไม่ได้รับ การสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร

(๒) การดำเนินงานของเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่ อาทิ เครือข่ายเด็กรุ่นใหม่ ไม่พ่นัน เครือข่ายเด็กและเยาวชนต้นกล้าชนเผ่าพื้นเมือง เครือข่ายพัฒนาเยาวชนแห่งกรุงเทพมหานคร เครือข่ายเยาวชน ลดปัจจัยเสี่ยง เครือข่ายเยาวชนพัฒนาบ้านเกิด และชมรมเด็กและเยาวชนดีเด่นแห่งชาติและผู้ทำคุณประโยชน์ ต่อเด็กและเยาวชน มีกิจกรรมและความสำเร็จจากการดำเนินงานที่น่าสนใจ โดยพบว่า มีการจัดทำแอปพลิเคชัน Line Official Teen Club เพื่อเป็นช่องทางให้วัยรุ่นเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และความรู้ด้านสุขภาพและอนามัย การเจริญพันธุ์ การประชุมสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔ ประจำปี ๒๕๖๕ หัวข้อ “กัญชาเสรี : ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน พลิกวิกฤต หรือ เพิ่มปัญหา” โดยพบปัญหาและอุปสรรค คือ การดำเนินงาน ในบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมเด็กกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็กพิการ เด็กต่างศาสนา เด็กชาติพันธุ์ และเด็กที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล และยังพบข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทำให้การทำงานด้านเด็กและเยาวชนไม่เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง เป็นต้น

(๓) การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในเวทีอาเซียนและเวทีนานาชาติ อาทิ การประชุมผู้นำเยาวชนอาเซียนเพื่อการริเริ่มนโยบาย (YALPI) ครั้งที่ ๖, โครงการ ASEAN Young Leaders

Programme 2022, การแข่งขัน WorldSkills Competition 2022 Special Edition ครั้งที่ ๔๖

ส่วนที่ ๔ บทบาทและผลการดำเนินงานของภาคประชาชาติต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่า หน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ มีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนให้สามารถขับเคลื่อนได้อย่างเข้มแข็ง อาทิ หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจ องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันทางวิชาการและสื่อ โดยเป็นการสนับสนุนผ่านการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมถึงกิจกรรมอาสาสมัคร

ส่วนที่ ๕ งบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่า งบประมาณภาครัฐบาลมีการนำไปใช้เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน จำนวน ๑๐ กระทรวง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำหรับงบประมาณนอกภาครัฐการ มีหน่วยงานที่สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย โดยใช้งบประมาณในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ๓ รูปแบบ คือ การส่งเสริมการพัฒนา และการคุ้มครอง

ส่วนที่ ๖ บทสรุปและข้อเสนอแนะ ได้นำเสนอสาระสำคัญของข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้

(๑) ส่งเสริมคุณภาพการเกิด (เด็กเกิดใหม่ทุกคนมีคุณภาพ) และการพัฒนาคุณภาพประชากรที่เท่าเทียม (ได้รับสิทธิที่เท่าเทียมและทั่วถึง) และลดความเหลื่อมล้ำ

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมตามช่วงวัย ดังนี้

- เด็กปฐมวัย อายุ ๐ - ๖ ปี เน้นเรื่องการจัดการผลกระทบจากภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss) โดยเฉพาะพัฒนาการด้านภาษา และมีมาตรการในการป้องกันปัญหาการติดเกมและติดหน้าจอของเด็ก

- เด็กวัยเรียน อายุ ๗ - ๑๒ ปี เน้นเรื่องการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมกับวัย โดยเฉพาะกิจกรรมทางกาย/การบริโภคอาหารที่เหมาะสม มีมาตรการส่งเสริมให้เด็กวัยนี้ว่ายน้ำเป็นหรือสามารถเอาตัวรอดจากการจมน้ำ เพื่อลดความเสี่ยงและความสูญเสียจากการจมน้ำ

- เด็กวัยเรียน อายุ ๑๓ - ๑๗ ปี เน้นเรื่องการลดและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ที่เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยออนไลน์ และมีมาตรการสนับสนุนให้เด็กเข้าถึงบริการด้านสุขภาพจิตได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

- เยาวชน อายุ ๑๘ - ๒๔ ปี เน้นเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทางถนน การป้องกันปัญหานักสูบและนักดื่มหน้าใหม่ รวมถึงความเสี่ยงจากสิ่งเสพติด และมีมาตรการด้านการส่งเสริมเยาวชนที่ไม่อยู่ในระบบการศึกษา ไม่ได้ทำงาน หรืออบรม (NEET) ให้สามารถกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา และมีทักษะฝีมือแรงงานที่จำเป็นต่อการทำงาน

(๓) สร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยเน้นดังนี้

- สภาเด็กและเยาวชน ...

- สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ควรมีรูปแบบการทำงานหรือกลไกการบริหารจัดการที่อยู่นอกระบบราชการ การทำกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร การเร่งรัดการถ่ายโอนภารกิจไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงสนับสนุนให้เด็กและเยาวชน มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมให้ตรงตามความต้องการ

- เครือข่ายเด็กและเยาวชน ควรบูรณาการการทำงานร่วมกัน มีบุคลากรด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถผลักดันข้อเสนอแนะไปสู่การกำหนดเป็นนโยบาย

(๔) พัฒนากลไกการรวบรวมข้อมูล และฐานข้อมูลกิจกรรมการดำเนินงานพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมถึงข้อมูลด้านงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนของหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน รวมทั้งสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการบูรณาการการดำเนินงานทั้งในด้านการจัดกิจกรรมและงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน
รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

รายงานดังกล่าวนำเสนอข้อมูลสำคัญในประเด็นสภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาเด็กและเยาวชน ผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน การใช้งบประมาณ รวมถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงปีจัดทำรายงาน โดยหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่ขับเคลื่อนภารกิจด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน สามารถนำข้อมูลประเด็นสำคัญดังกล่าวเพื่อใช้ในการติดตามสถานการณ์ วิเคราะห์แนวโน้มของปัญหา/ข้อจำกัดในการดำเนินงาน/ปัจจัยสู่ความสำเร็จ และนำเสนอแนะเชิงนโยบายไปปรับใช้เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนของตนเองให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายต่อไป

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รายงานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมวิจิตรวาทการ ชั้น ๓ อาคารสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายวรวัฏ ศิลปอวชา) รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานการประชุม
รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๗. ขอกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๑ (๕) คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่จัดการประเมินผลการดำเนินงานและเสนอรายงานการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๒๐

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละครั้ง

๘. ข้อเสนอของส่วนราชการ

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นสมควรนำเสนอรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๕ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(พัชรวาท วงษ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการฯ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๕๕ ๕๘๕๕ ต่อ ๒๔๘ (นางสาวสุภาวดี พร้อมพองา)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ r_igroup@dcy.go.th